

LA MEVA EXPERIÈNCIA EN L'APRENTATGE DE L'ARQUITECTURA.

Vaig escollir la carrera d'arquitectura sent poc conscient de què suposaria per a mi, en què consistiria la carrera o inclús si m'agradaria. Tant les assignatures més artístiques com les matemàtiques m'apassionaven, i juntament amb el meu interès en el viatge i la història, vaig decidir que la carrera d'arquitectura seria adequada per equilibrar i entrelligar els meus aspectes més racionals amb els més creatius. Així vaig començar aquesta etapa, amb molt poques nocions de l'arquitectura i del que m'esperava.

No podria haver tingut millor rebuda en l'arquitectura: començar el curs d'introducció.

Els primers dibuixos i esbossos, les primeres reflexions i els primers treballs més manuals ens ajudaven a observar i entendre els diferents aspectes de l'arquitectura. Com millor que treballant en equip i amb l'acompanyament d'un estudiant de últim curs que ens podia guiar durant els primers dies d'universitat. En el curs es requeria molta interacció amb la resta d'estudiants, compartir opinions, cooperar i dialogar a la hora de treballar.

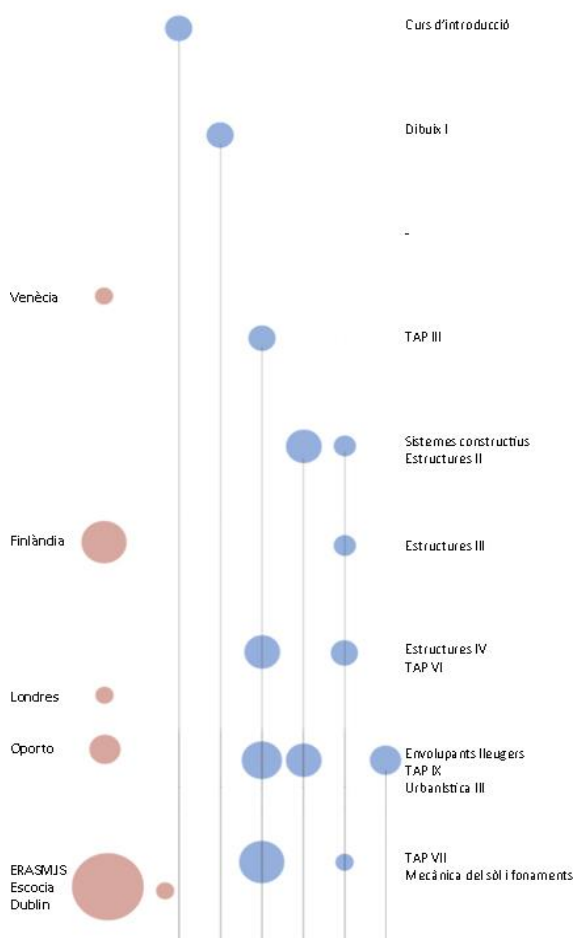
El curs és una gran oportunitat d'entrada a la ETSAV. La manera de treballar l'assignatura en classes de taller i en grups de treball és la més adequada per introduir-te de ple en el funcionament de la universitat. Però compaginar-ho amb excursions i conferències ajudarien als nous estudiants a tenir una visió més ampla del que dedicaran els següents anys. Altres aspectes a millorar en aquest curs podria ser la introducció de l'alumnat a la lectura, facilitant un llistat bàsic per a comprendre i començar a formar-se en l'arquitectura, la seva filosofia i els diferents temes que hi influeixen.

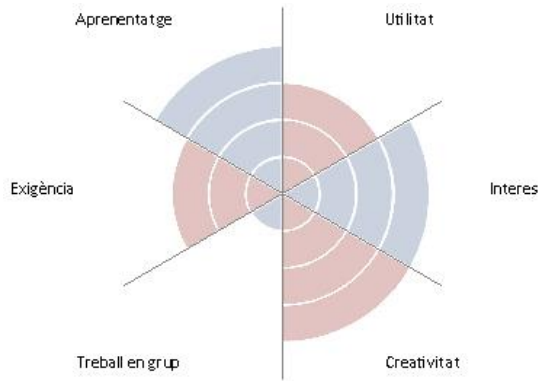
Al avançar en la carrera vas observant que les diferents assignatures sempre s'acaben trobant a

l'hora de projectar. Les assignatures més tècniques donen un sentit, les assignatures més conceptuals i d'història ens porten la reflexió, les assignatures de representació la comunicació, i l'assignatura de projecte ens dona la sensibilitat per a crear gràcies als darrers coneixements esmentats.

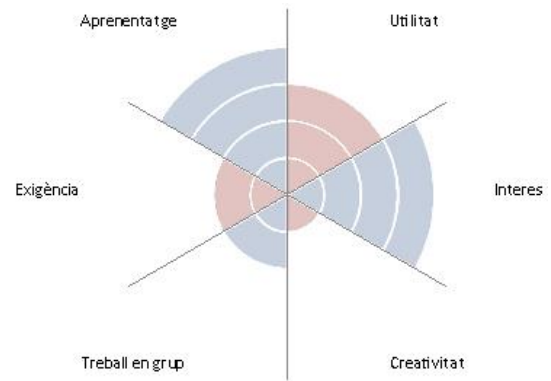
Estudiar arquitectura és un procés on cada una de les assignatures que es cursen l'enriqueixen una mica més. Encara que totes les disciplines cursades a la universitat ens ensenyen i ajuden a desenvolupar un pensament crític, convindria fer una ullada a la nostra trajectòria per a veure quines de les assignatures ens ha aportat més coneixement.

Al llarg d'aquesta trajectòria, la oportunitat de participar en un intercanvi de mobilitat ERASMUS i altres viatges que he emprès han estat essencials en el meu aprenentatge i creixement personal.

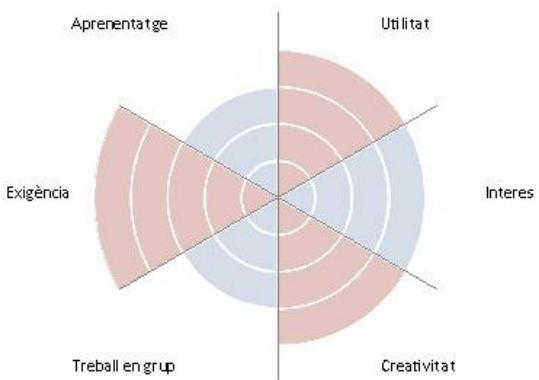




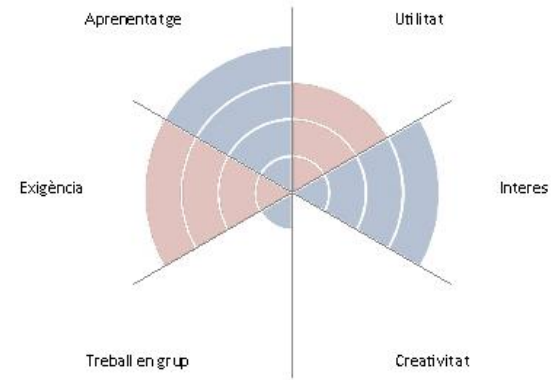
TAP III



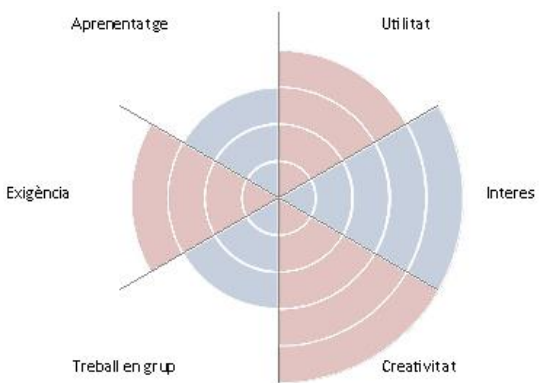
Estructures II



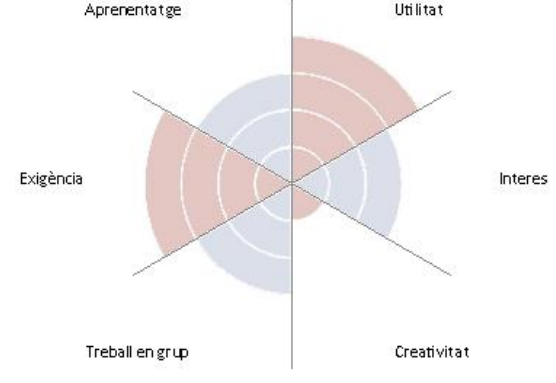
TAP VI



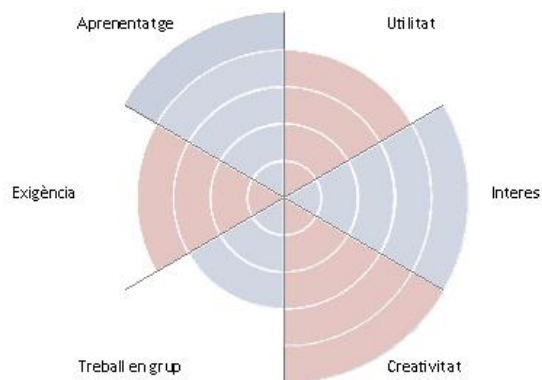
Estructures II



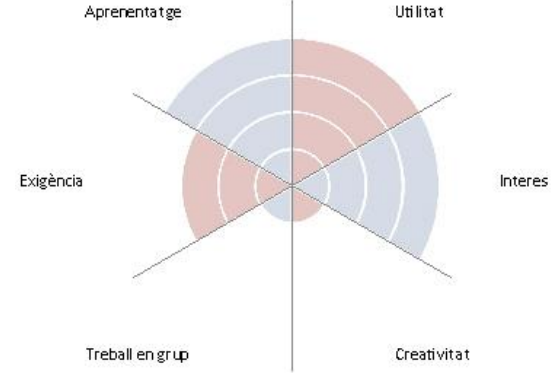
TAP IX



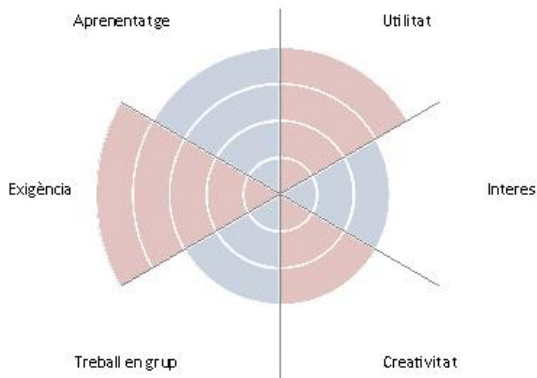
Estructures IV



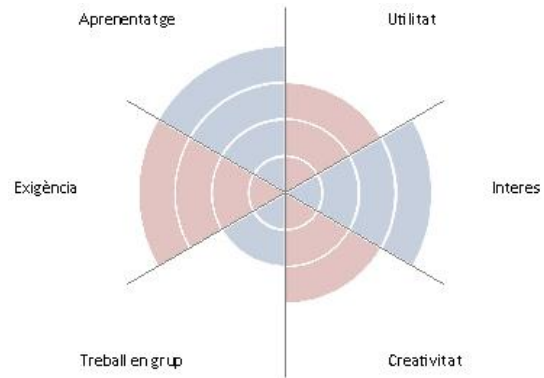
TAP VII



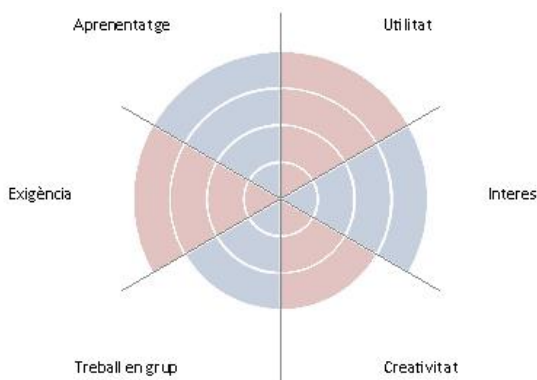
Mecànica del sòl i fonaments



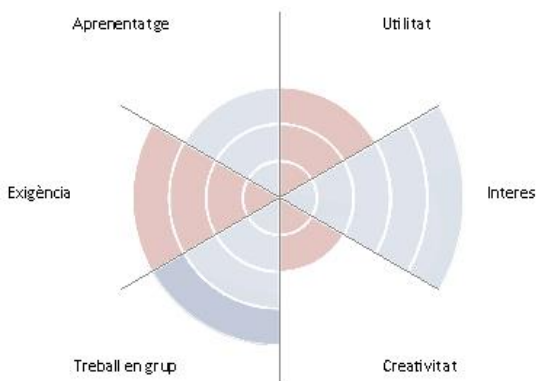
Sistemes constructius



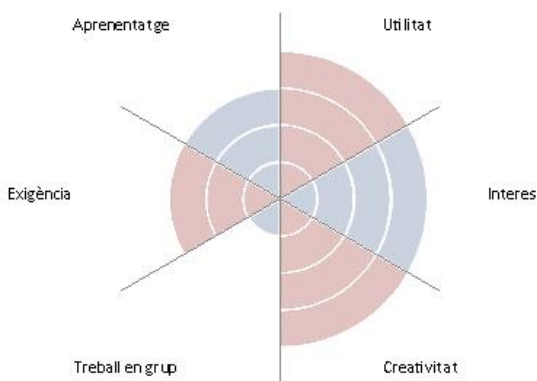
Urbanística III



Envolupants lleugers



Curs d'introducció



Dibuix I

ETSAV té un elevat nivell en les assignatures més tècniques.

La majoria de les assignatures que m'han cridat més l'atenció de la carrera han estat les de construcció i estructures. Totes elles m'han ensenyat a entendre millor l'arquitectura i els coneixements apresos m'han guiat a l'hora de projectar en les assignatures de TAP.

Sistemes constructius i Envolupants lleugers han estat assignatures en les que no només s'ha après una teoria sinó que s'ha aplicat en edificis com a exercici, i a més a més s'ha permès un nivell de creativitat molt elevat, deixant-nos experimentar amb els materials i les solucions constructives.

Totes les assignatures TAP de projecte les he gaudit i aprofitat molt, però m'agradaria destacar-hi el **TAP VII**, on els professors de projecte juntament amb el professor de tecnologia i d'estructura treballen i corregeixen conjuntament. Això permet un millor desenvolupament del projecte i molt més aprofundiment en crear el lligam entre espais, programa i els aspectes més tècnics.

Les assignatures d'història sempre tenen un programa molt interessant però la manera de dur-les a terme pot ser no és la més indicada. Les excursions que s'ha tingut oportunitat

d'organitzar han estat de gran ajuda en la comprensió de l'arquitectura en la història, per aquest motiu és un punt que jo destacaria augmentant-ne la seva importància per al curs. També potenciaria la lectura entre els estudiants, actualment el treball presentat acostuma a ser sobre un article o llibre que s'ha d'entendre i resumir. Considero que seria més adequat motivar a llegir per entendre i poder generar un treball escrit d'interès personal i temàtica lliure dins del programa, on l'opinió i criteri propis en fossin els trets protagonistes.

En general organitzaria més excursions i oportunitats de veure i entendre l'arquitectura en directe per a qualsevol de les assignatures cursades. Incorporar pràctiques com a obligatòries dintre del programa acadèmic també seria un recurs potent per a potenciar que l'alumnat obtingués coneixements bàsics del dia a dia de la professió fora la universitat.

S'ha accentuat la meva visió de l'arquitectura com a eina social.

Després d'aquests anys de formació a la universitat i els viatges que he anat fent des de petita, puc dir que s'ha accentuat la meva visió de l'arquitectura com a eina social. Veig l'arquitectura com un testimoni de les necessitats i canvis que es generen a la societat al llarg de la història. La configuració dels edificis sempre ha anat lligada als models socials del moment i on desigualtat social i arquitectura han anat molt lligades al llarg de la història.

Ens trobem en un moment de lluita per la igualtat de classes, cultural i de gènere. Ja no hi ha espais per a dones o per a homes, al igual que no totes les arquitectures són mostres d'estatus social o per contra espai de subsistència. L'arquitectura i configuració dels espais han evolucionat i seguiran evolucionant a la vegada que els models socials amb el propòsit d'adaptar-se als nous hàbits contemporanis diaris de les persones.

La qualitat i les característiques dels espais i edificis que habitem ens generen possibilitats d'interacció i participació. Amb aquest nou model social ens preguntem i desenvolupem quin paper ha de tenir l'arquitectura. Si es poden dissenyar espais que fomentin la creativitat, la cooperació i el diàleg, el treball d'equip... Com podem trobar maneres d'habitar amb més flexibilitat, més efímeres o transformables... Que és actualment habitar?

El context en que ens trobem també em fa considerar com a primordial la sensibilitat ambiental i sostenible al projectar. Des de l'ETSAV sortim preparats per a investigar aquesta relació més estreta entre arquitectura, tecnologia i tenir cura amb el nostre entorn. En la meva experiència en l'ERASMUS he vist una gran mancança dels coneixements tècnics més bàsics que m'ha fet adonar de la gran diferència en l'aprenentatge de l'arquitectura que tenim amb la majoria d'universitats d'arreu d'Europa.

Encara no tinc clar quin paper jugaré com a arquitecta, però si sé que el meu interès en l'arquitectura més sostenible i l'arquitectura per a una escala més humana es mantindrà al llarg de la meva carrera professional.

Actualment curso el meu 5é curs d'arquitectura. Estic mostrant un gran interès en la rehabilitació i l'arquitectura a escala més petita.

Les ciutats ja construïdes s'han de renovar per a adaptar-se als canvis socials que esmentàvem anteriorment. La rehabilitació per a mi és una manera de veure com l'arquitectura d'un passat pot ser modificada per a conviure amb els nous hàbits. El repte és trobar aquesta adaptabilitat d'ús i activitat al pas del temps conservant la història de l'espai i aconseguint una estètica que també pot ser contemporània.

La possibilitat també esmentada de treballar en una escala més humana permet a la vegada projectar per als usuaris i les seves necessitats,

establint un diàleg entre arquitectura i els habitants. A la carrera hem anat fent diferents projectes a escala d'equipaments i més urbana, això m'ha ensenyat a fer ciutat, a generar activitat pública i interacció humana. Però a la vegada he anat desenvolupant un major interès per a com seria un habitatge per a un usuari concret, per a com establiria aquesta relació entre una família concreta i el seu espai a habitar, amb els seus costums i amb els seus hàbits. Com seria l'habitatge per a un pintor, o per a una família de viatjants?

Compartir opinions i fer equip són per mi una de les bases imprescindibles a l'hora de treballar. Aquestes són les bases clau que la universitat ens ha ensenyat any rere any, fent-nos veure l'arquitectura com a un procés on el diàleg i l'intercanvi d'opinió són la eina més potent.

Després de 6 anys m'he format com a una persona eficient que sap gestionar el temps. Em considero ara una estudiant reflexiva, compromesa i responsable, amb capacitats de treballar tant individualment com en equip. Les meves inquietuds per a viatjar llegir, la música, escriure, fotografiar i dibuixar han anat creixent, fent-me una persona molt expressiva.

El següent pas serà entrar al món professional a través d'unes pràctiques. Vull experimentar l'arquitectura aplicada des de diferents punts de vista, i així acabar de descobrir quin serà el camí laboral que més em satisfarà a nivell professional i personal.